

28 d'abril de 2004 dia internacional de la

seguretat

i salut en el

treball

www.intersindical-csc.org

Després d'un any 2002 esfereïdor en matèria de sinistralitat laboral, podem dir que les mesures acordades per reduir-la han aconseguit alguns resultats: durant el 2003 a Catalunya els accidents laborals mortals s'han reduït un 19,90%, els greus un 4,98% i els lleus un 7,5%; s'ha reformat el marc normatiu de la prevenció de riscos laborals amb l'aprovació de la Llei 54/2002 i el Reial decret que regula la coordinació d'activitats empresarials; s'ha canviat el model de notificació d'accidents laborals, cosa que permet recopilar dades que faciliten la seva investigació; s'ha elaborat el pla català de formació en matèria de seguretat i salut laboral que hauria de permetre reduir la sinistralitat; a més, la sensibilització de la societat vers aquesta problemàtica ha suposat un pas endavant en la cultura de la prevenció.

Cal ara que la tendència es consolidi, ja que aquests resultats, si bé positius, són ben minsos i la seva cara oculta és ben diferent de la que se'ns vol vendre.

Malgrat els percentatges en què s'han reduït les xifres d'accidents, durant el 2003 es van produir 168.293 accidents lleus, 1.601 de greus i 149 de mortals (només a Catalunya). Això suposa que cada dos dies i mig ha mort un treballador, que cada dia hi ha hagut més de 4 accidents greus i 461 de lleus. No ens estranya, llavors, que l'Estat espanyol continuï sent capdavanter europeu en xifres de sinistralitat.

La llei que reforma el marc normatiu de la prevenció de riscos laborals té aspectes positius, però bona part del seu articulat no fa res més que elevar al rang de llei molts preceptes que ja conté del Reglament dels serveis de prevenció del 1997. Ens preguntem si ara que són llei es compliran més que quan només eren Reial decret.

El pla de formació, sortit de la cuina del Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya, diu que els programes formatius podran ser presentats *per organismes i entitats [...] i amb preferència les organitzacions empresarials o sindicals més representatives...* O sigui pels mateixos que componen el Consell de Treball. Ens preguntem què hem d'entendre quan ens diuen que la prevenció de riscos laborals és cosa de tots.

Per un altre cantó, el treballador ha d'ignorar la desregulació, la precarietat, la subcontractació i les coercions empresarials com la mobilitat geogràfica o les amenaces de reestructuració. Ha de ser primmirat a l'hora de fer les seves tasques, ja que si té un accident de treball i després reclama la protecció social que li pertoca, potser que una sentència digui que és culpable de l'accident que ha patit. No poques sentències s'han dictat darrerament en aquest sentit. És la cultura de la prevenció que mostren alguns jutges. Evidentment, les coses no es veuen igual des de l'estrada que des de la bastida. Aquesta és la cultura de la prevenció que ens diuen que hem d'assolir? La cultura dels patrons? La de les mútues? La que convé a uns poders públics que tenen els treballadors com un factor de producció de tercera? On queda el concepte d'Estat social que els omple la boca en els períodes electorals?

Una altra agressió als debilitats drets dels treballadors és la facultat que el govern més dretà de la història recent va atorgar, per *reial decret*, a les mútues *patronals* d'accidents de treball i malalties professionals de donar altes en les contingències de malaltia comuna i accident no laboral. Ens demanem com es pot ser jutge i part, com es pot donar o prendre un dret essencial del treballador. Un cas més de privatització, del tot injusta, ja que no s'encomana aquesta *facultat* a un tercer imparcial, sinó a una de les parts, amb un interès ben concret, que no és un altre que el dels patrons.

Davant d'aquestes situacions, constatem una vegada més que els treballadors continuem amenaçats per una realitat clarament adversa, els factors de la qual fan pensar que no ens esperen pas temps fàcils. No podem consentir que els accidents vagin amb el sou, ni ser ostatsges de la precarietat, ni que la mútua ens tregui la baixa que ens dóna el CAP. Tampoc podem permetre que la nova correlació de forces polítiques, tant a Catalunya com a l'Estat deixi en foc d'encenalls les expectatives de les treballadores i dels treballadors. Els hem d'exigir que la seguretat no sigui tan sols una expressió de bones intencions Els hem d'exigir que la seguretat no sigui tan sols una expressió de bones intencions i per començar, els hem d'exigir la derogació de l'article 44 del Reial decret 6/2000.

Per tot això, més que mai, per la defensa de drets fonamentals com el dret a la vida i el dret a la protecció adequada de la salut, de la qual els poders públics han de ser garants, hem de fer patent la nostra mobilització amb totes les eines al nostre abast: les organitzacions sindicals, les seves seccions sindicals, els delegats de personal i de prevenció, els comitès d'empresa, els comitès de seguretat i salut... hem de fer sentir forta la nostra veu sense recança i emprendre totes les mesures al nostre abast fins capgirar del tot aquesta situació.

ELS TREBALLADORS I TREBALLADORES DE CATALUNYA PELS NOSTRES DRETS:

PER UN TREBALL SEGUR I DE QUALITAT!!!

PERQUÈ LA MÚTUA NO ET TREGUI LA BAIXA DEL CAP!!!

PERQUÈ SEGURETAT ÉS PARTICIPACIÓ!!!

PER SEGURETAT, MOBILITZACIÓ!!!

Intersindical-CSC, Països Catalans, abril de 2004

**prevenció de riscos laborals:
situació actual a catalunya**

**xerrada a càrrec de Joan Arimon
(secretari de salut laboral de la I-CSC)**

**lloc: seu confederal de la I-CSC
portal de l'àngel, 38 1r. bcn 08002**

data: 28 d'abril a les 19:00 h